L Collinet
JUN
JUL
MAI
APR
MAR

DE EENDAGSVLIEG

MIDDEN OP DE DAG, terwijl de zon door het raam naar binnen scheen, kreeg de eendagsvlieg een brief:

Beste eendagsvlieg,
Kom je morgen op mijn verjaardag?
Het wordt vast heel gezellig.
De krekel

De eendagsvlieg las de brief een paar keer. Morgen... dacht hij, wat zou morgen zijn... Hij had daar nog nooit van gehoord.
Hij wreef over zijn achterhoofd. Misschien is het een soort dansen, dacht hij. Misschien is er wel een dans die de morg of de morgen heet. Ik ga straks morgen. Ik heb zo heerlijk gemorgd, ik had nog uren kunnen doorgaan... Misschien bedoelt hij: kom je dansen op mijn verjaardag, en dan niet de tango of de wals, maar de morgen?
Hij herinnerde zich dat hij die ochtend een gesprek had opgevangen tussen twee dieren die langs zijn huis liepen.
'Ik kan niet morgen,' had de een gezegd. 'Ik ook niet,' de ander. Daarna waren ze om de hoek verdwenen.
Zij kunnen niet morgen, dacht hij. Ik ook niet. Het is misschien wel heel moeilijk.
Hij kneep zijn ogen dicht. Ik heb zelfs nog nooit gedanst... dacht hij. Hij zou zo graag eens willen dansen, al was het maar één keer. Maar hij was bang dat dat er nooit van zou komen. Of misschien toch, vanavond... dacht hij. Hij voelde zijn hart bonzen en zag zichzelf dansen in de schemering, op de open plek in het bos, hij zwierde en draaide in het rond en was zo gelukkig...

Hij zuchtte. Maar misschien is morgen iets heel anders, dacht hij. Misschien wel iets ernstigs, of iets gevaarlijks.
Hij ging naar buiten en vroeg het aan de dieren die hij tegenkwam.
De neushoorn fronste zijn voorhoofd en zei: 'Morgen? Dat is volgens mij het omgekeerde van gisteren.'
'Maar wat is gisteren dan?' vroeg de eendagsvlieg, want dat wist hij ook niet.
De neushoorn schudde zijn hoofd. 'Gisteren is lang geleden,' zei hij, 'en lang geleden is vroeger en vroeger is ooit en wat ooit is weet niemand meer.'
Hij groette de eendagsvlieg en liep haastig verder.
Het was een vreemd antwoord, waar de eendagsvlieg zich geen raad mee wist.
'Het is een verrassing,' zei de mier, die hij even later tegenkwam, 'zoiets wat je op je verjaardag krijgt en waarvan je pas weet wat het is als je het hebt uitgepakt.' Hij zweeg even en keek de eendagsvlieg peinzend aan.
'Maar,' ging hij verder, 'niemand heeft die verrassing nog uitgepakt. Dat komt nog.' Hij haalde diep adem. 'Of niet.'
Toen liep ook hij haastig door, mompelend dat hij geen tijd had om altijd alles aan iedereen uit te leggen.

Dat komt nog... dacht de eendagsvlieg. Of niet... Hij werd plotseling heel verdrietig, want er kwam zo veel nog, misschien wel alles, maar misschien ook niets meer.
Het was middag geworden en hij ging naar huis, las de uitnodiging van de krekel opnieuw. Laat ik het maar op dansen houden, dacht hij, een soort dansen.
Hij pakte een stuk papier en schreef een brief aan de krekel:

Beste krekel,
Dankjewel voor je uitnodiging.
Ik kan niet morgen.
Het spijt me.
Het wordt zonder mij vast ook heel gezellig.
De eendagsvlieg

Hij verstuurde de brief en haastte zich om nog duizend dingen te doen voor de nacht viel.